

genoeg, niet heb kunnen vinden, moet kras gesteld zijn geweest, daar het den Hoofd-Officier zoo boos maakte. Maar Bilderdijk bleek er echter reeds toen de man niet naar te zijn, om zich door groote woorden bang te laten maken.

De vorm, waarin hij zijn antwoord giet, is even aardig gevonden als in staat om den Hoofd-Officier van kwaadheid uit zijn vel te doen springen. Hij plaatst zichzelve geheel op den achtergrond en laat de gehate Kaat Mossel nu optreden als *zijn* advocaat.

»Daar de Gevangene en Verweerderesse,» zoo laat hij haar zeggen, »in dezen het patrocinie van een advocaat» geniet.

»Op wien zij zig in haare defensie meent te moogen verlaaten. Zij zig geenzints genoodzaakt of bevoegd agt om in *versa vice* de defensie van dien Advocaat op zig te nemen tegens de gantsch singuliere en ongepaste invecties welke 't den Heer Eysscher R. O. heeft kunnen gelusten zig bij zijn conclusie van replicq . . . . te veroorloven . . . . dan dat zij Gevangene en Verweerderesse niet voorbij kan met een enkel woord aan des Regters Consideratien over te geven, hoe wel of kwalijk het den Heer Eysscher in de eerste plaats toesta, zig op eene zoo sterke wijs te beklagen en (of 't ware) geraakt te houden over een Seer eenvoudig beklag . . . . van welk beklag de gegrondheid of ongegrondheid ten zijnen tijde in dezen processe blijken zal zoo wel als de bij haar nog betuygd wordende onschuld, waarvan de protestatie voor den steller van de voorschreeve Conclusie niet ongevoelig schijnt geweest te zijn, dog (zoo zij Gevangene en Verweerderesse eerbiedig vertrouwd) immers zoo veel faveur bij den onpartijdigen Regter zal vinden, als de ongedetermineerde Scheldnaam van bekende oproermaakster, welke in des Heeren Eysschers straks gemelde Conclusie